

BÉKEHARANG

HITMÉLYÍTŐ, HITÉBRESZTŐ ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP.
MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2. P. EGYES SZÁM 20 F.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. l. emelet.

Mit kerestek ?

Mindenki belátja lassankint, hogy nem közönséges idöket élünk. Még mindig vannak azonban olyanok, akik szeretnék folytatni a régít, de egy napon ök is látni fogják, hogy ezt nem lehet. Nem szívesen mondunk le arról, amit megszoktunk. Nem csak szeretjük de azt gondoljuk, hogy jogunk van is hozzá. Féltjük, védelmezzük, amíg az idök rá nem kényszerítenek, hogy elfogadjuk az újat.

Amikor Jézus megjelent az emberek között, senki sem hitte, hogy ő lesz az, aki mindent újá fog tenni. Akkor is ragaszkodott mindenki ahhoz, amit akkor jónak és szépnek tartott. Annyira elzárkóztak mindattól, amit Jézus mondott, hogy megismerve félelmetes befolyását, egyszerűen megölték. Most már azt hitték, megszabadultak a megújítótól és minden marad a régiben. De ma már tudjuk, hogy az új jön, amikor Isten a régít félreteszi és ad valami jobbat. Jól ügyeljünk rá, hogy az ember nem szokta meg az újat és ragaszkodik a régihez. Azt hiszi, mert régi, jó is és jó marad is. De mint ha ezt is, csak azért gondolná, mert fél a régítől megvalni és fél valami újat elfogadni. Egyébként nincsen megelégedve a régivel sem és sok kivetni valót talál rajta.

Jézus hozza az újat, az egészen újat, De nem erőszakolja azt senkire. Amikor közelednek hozzá az emberek, ő kérdezi: „Mit kerestek?” Aki keres valamit, érezi, hogy valami hiányzik neki, amit elérni szeretne. Jézus itt lép be az ember életébe: ő azt hozza, amit keresel. Ez magyarázza meg a jelen idöben is a nagy elégedetlenséget és a nagy megmozdulást. De ez magyarázza meg az észlelhető tehetetlenséget is.

Jézus, amikor az emberek vele érintkezésbe jutottak, nem tárt eléjük új parancsolatokat, új vallást, hanem egyszerűen azt mondta: „Jöjjetek és lássátok meg.” Itt van a baj napjainkban. Az emberek keresnek valamit és senki sincsen, aki azt mondaná: „Gyere nézd meg

a lakásomat, hogyan élek én.” Vagyis nem azt tudjuk mutatni az embertársainknak, amit azok keresnek. Az emberek minden idöben fogékonyak voltak az iránt, amit láttak. Jézus élete azért volt olyan egészen rendkívüli nagy hatással embertársaira, mert ő életében megmutatta azt, amit az emberek addig nem láttak. És ma is az ragadja meg az embereket, ha láthatnak valamit, amit talán régen elképzelték, titokban talán vágyódtak is utána, de eddig senki sem volt, aki azt életében bemutatta volna.

A Szentírásban sokat olvastunk és sok jót hirdettünk. De keveset mutattunk be. Ugy látszik, a most vajudó új korszak a megvalósulás ideje lesz. Már az apostoli korban is a „megtartást” hangsúlyozták. De az hamar elmaradt. Az elmélet megmaradt, a megvalósulás elmaradt. Így jutottunk el a mai nagy idökbe. Vegyük észre, hogy az új benne az, hogy meg kell mutatni, mi van a szívében. Látni akarják embertársaink, hogy a hitünk ér-e valamit a mindennapi életben? Az elmúlt idöben sok ígéret hngzott el, most cselekedni vagy szenvedni kell. Nem számít az, hogy mi vagy mennyi marad meg abból, amit mi eddig tartottunk nélkülözhetetlennek. Fontos az, hogy végre meg-lássuk és él is fogadjuk: „A hit cselekedetek nélkül megholt.”

Minél előbb látjuk be, hogy egy egészen új korszak küszöbén állunk, annál jobb nekünk. De kezdjük is meg azonnal a felszámolást amá régivel. Ne ígérjünk semmit, amit valósággra váltani nem tudunk vagy nem akarunk. Ne hirdessünk semmit, amit nem mutathatunk be embertársainknak a magunk házában. Ne akarjunk olyan terheket rakni felebarátaink vállára, melyeket mi magunk hordozni nem kívánunk. A megvalósulás ideje következik, egy olyan idö, amikor valóság lesz az, ami eddig csak beszéd vagy ábránd volt. Jézus hozzád is fordul és kérdezi: „Mit keresel?”

T.

Jön az ítélet napja.

E tudatlanságnak idejét azért elnézvé az Isten, mostan parancsolja az embereknek, mindenkinek és mindenütt, hogy megtérjenek: mivelhogy rendelt egy napot melyen megítéli majd a föld kerektségén igazságban egy férfit által, kit arra rendelt: bizonyosságot téven mindenkinek az által, hogy feltámasztá őt halottaiból. (Csel. 17/30—31.)

Ezekkel a rövid szavakkal, amelyekkel az apostol beszéde végére ért, mivel félbeszakították és megakadályozták a további beszédben, az atheniek multjáról, jelenjéről és jövőjéről szólt.

Multjukat a tudatlanság ideje képezte, amelyet Isten elnézett. Mily szeretettel mond ítéletet az apostol az atheniek bálványimádása és hitetlensége fölött. A ti hitetlenségtek — mondta nekik — Isten szemével nézve csak tudatlanság. Azután a jelenre nézve szól: — Most azonban itt az idő, megváltoztatni véleménye-teket és új utra térni. Azután a jövőről szól nekik és azt mondja: — Isten rendelt egy napot, melyen megítéli majd a föld kerektségét igazságban. — Ez az ítélet napja előttünk is áll. Ezzel mi is szemben állunk majd, mint az atheniek, azért szükséges, hogy mi is ügyeljünk arra, amit Pál erről a napról mond.

Az első, amit szemlélni akarunk ez: — Isten ítéletének napja jön . . . ez jön bizonyossággal, mert Isten rendelte. Erre a napra gondolhatsz nevetve, gunyolódva, de ez mind nem változtat azon a tényen, hogy az a nap közeledik. Isten rendelte ezt a napot. Ő határozta azt meg, azért mitsem ér lebecsülése és gunyolása.

Jézus egy történetet beszél el egy gazdag földművesről, akinek olyan bő aratása volt, hogy termését nem tudta már elhelyezni. Ezért építőmestert hivatott, tervet csináltatott, hogyan tudna itt egy fölépítést, ott egy lerombolást végezteni. Az építkezés és a bő termés láttára így szólt magában: Nos lelkelem egyél, igyál, sok javaid vannak eltéve. — Hirtelen valaki éjtszaka felserkenti a földművest és így szól: — Te bolond! hangzik. Hogyan? Ki meri ezt a gazdag embert így szólítani? Ki merészeli? Isten. És nincs igaza? Nem bolondság, ha valaki az arasznyi földilét miatt a hosszú örökéletről megfeledkezik? Ha valaki teljesen a mának él és arról egészen megfeledkezik, hogy örökélet is van? Te bolond, még az éjjel számon kérik a te lelkedet és mi lesz akkor? Igen, mi lesz akkor? Az ítéletnapot elfelejteni és arra nem gondolni, nagy bolondság.

Sokan letagadják ezt a napot és ezt mondják; — Olyan nap nincs is. — Azt tette a másik gazda, kiről szintén az Ur Jézus szól. Ha valaki az örök életéről szólt, egy életéről a halál után, akkor nevetett és így szólt: — Dajka mese, papi csalás. Ahogy a fa kidől, úgy van az emberrel is. A halállal vége mindennek. Ha

valaki egyszer behunyta a szemét, azt nem nyitja fel többé semmi. — És egy idő múlva meghalt ez a gazdag ember. Milyen pompás temetése lehetett, mennyi bucsuztató és dicséret hangozhatott sirjánál és mennyire dicsőíthették érdemeit . . .

És mit mond tovább erről az Ur Jézus? — És midőn ott a kinok között volt, felemelte szemeit. Hogyan? Hiszen mindig azt mondta, hogy nem nyitja föl többé? Igen, ezt mondta, de egészen más következtetést, mint amit gondolt. Azt is mondta, hogy a halál után nincs élet. Egy sadduceus volt, aki nem hitt. És most vette észre, hogy van egy halál utáni élet, van egy pokol, amely fölött nevetett és gunyolódott. S most ott szenvedett kinokat a lángokban. Nem hitt az ítéletben. Ez azonban nem változtatott ama tényen, hogy ez az ítélet eljött számára.

Kedves barátom, te Pál apostol eme küldetése fölött, amelyet én ma neked tovább adok, gondolkozhatsz, mint akarsz. Ez mitsem változtat a dolgon. Az ítélet napja jön és te meglátod annak feltünését. Isten rendelte azt a napot. Azért nagy balgaság, ha valaki azt tagadja. Bölcsesség azonban, arra felkészülni.

Mózes, Istennek embere is azt kéri a 90-ik zsoltárban, hogy úgy számlálja napjait, hogy bölcs szívvel jusson. Igen, az az igazi bölcsesség, hogy a halálra készüljünk és arra, ami azután jön. Mert elvégezett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak és azután az ítélet. Az ítélet jön. Isten így határozta azt és ezen mitsem változtathat kishitűség, hitetlenség vagy guny. Gondolsz te erre? Gondolsz arra, hogy minden nappal, amely elmúlt, ismét egy lépéssel közelebb vagy a sirhoz? Gondolsz te arra, hogy minden esztendő, amelynek végére érsz, az ítéletnaphoz egy jó darabbal közelebb hozott? Ha ez az esztendő, amelyet irunk, a te számodra az utolsó volna? Készen vagy, ha a halál követe jön és elhív?

Talán most azt kérdezed, hogy mi szükséges ahhoz, hogy arra felkészülj? Két dolog tartozik ehhez. Egy alapos bibliai megtérés és egy naponkénti gyakorlati megszentelődés. Ha nem tértél meg eddig, siess és mentsd meg lelkedet. Legyen menedéked az Ur Jézus, a mi Megváltónk, hogy megbocsássa minden bűnöd, hogy megmentse életedet az elveszéstől, kegyelmmel és irgalommal koronázzon meg téged. Jöjj hitben és megtérésben az Urhoz és azáltal gyermekévé és tulajdonává leszel.

És akkor, ha ezt megtetted, ha magadat az Urnak átadtad, akkor élj Isten gyermeke gyanánt. Emlékezzél meg arról, hogy Ő hall és lát téged mindenkor. Élj Isten jelenlétében, Él az Ur közösségében. Mindent vele tenni, benne élni és lélekzeni. Akkor jöhet a te órád, amikor az Ur akarja. Váratlanul egy szerencsétlenség által, vagy hosszú betegség után. Mindegy. Ak-

kor megvigasztalva indulsz az ítélet napjára és mondhatod: — Jézussal oly boldog vagyok.

Oh mindnyájan, kik ez igéket halljátok vagy olvassátok, ne feledjétek: — Az ítélet napja jön. El kell számolni azzal, amit tettünk vagy nem tettünk. Amiről beszéltünk vagy nem beszéltünk, ahol a hallgatás bűn volt. Ki még nem tértél meg, gondoldj ezekre, hogy az ítéletre hívó szózat ne váratlanul és előkészületlenül találjon. Istennek gyermeke, te pedig gondoldj arra, hogy azt mondja Isten igéje: Szentség nélkül senki sem látja meg az Urat.

Ne felejtse el többé. Az ítélet napja jön. Isten rendelte.

(Modersohn E. után l. j.)

Evezz a mélyre!

Mindenre van erőm!

(Fil. 4. 13.)

Hallatlanul sokat mond Pál apostol ebben a versben. Hogy mennyit, azt talán jobban látjuk, ha összehasonlítjuk e verset más bibliai igékkel. Gal. 5. 6.-ban azt mondja az apostol, hogy a körülmetélkedés nem ér, semmit, vagyis nem képes semmire, nincsen ereje. Az imáról azt mondja Jakab apostol (5. 16) szószerinti fordításban, hogy sokra képes. Tehát a körülmetélkedés semmire sem képes, az ima sokra képes, — én mindenre képes vagyok, nekem mindenre van erőm — mondja ezzel szemben az apostol.

Ezt a hangot ma alig lehet hallani. Sok hívő szinte tüntet a maga tehetetlenségével, erőtlenségével — amit igen helytelenül alázatoságnak nevez — ha valamilyen feladatot kellene vállalnia, avagy terhet hordania. Pedig ez a normál-kereszténység. Az Ur mindenre elégésges erőt ad az Ővéinek. Nem hagyja őket tehetetlenségben, sóvárgásban vergődni. Azért, kedves testvérem, ne fogadd el végső állapotnak azt, ha még nem tudod az apostollal mondani — mindenre van erőm.

Pál a fenti igét elsősorban nélkülözések elviselésére érte. A filippibeliek pénzt küldtek az apostolnak a börtönbe, aminek természetesen az apostol igen megörült. De, amint mondja, nem annyira az adomány, mint inkább az adakozók áldozatkészsége miatt, mert ő régen megtanulta a legmostohább életviszonyokat is egykedvűen elviselni.

Mennyi nélkülözést kell ma mindenkinek elviselni a háboru miatt. Legnagyobb mértékben katonáinknak és kisebb mértékben nekünk, akár városban lakjunk, akár faluban. És milyen nehezen törődik bele az önző ember a nélkülözésekbe. Telesírja a világot azzal, hogy ő most már ezt sem kapja, amaz meg milyen

drága stb. Hát nincsen nagyobb dolog a világon, mint a babkávé, a vaj, vagy a tej, amit ma nem lehet kapni? Érdemes erre annyi szót vesztegetni? Nem látjuk, hogy sokkal nagyobbról van szó? Az apostol a börtönből azt írja, hogy a legfontosabb az, hogy az ő fogsága „az evangélium előmenetelére lett”. hogy kellett neki szenvedni és mennyit, az mellékes. Vigyázzunk, kedves testvéreim, hogy el ne fordítsák tekintetünket ezek a tények Jézusról és az Ő ügyéről, ha tulsokat beszélünk róluk.

De bizonyára nincsen kimerítve ez az ige, ha csak a nélkülözések panasz nélküli elviselésére értjük. Az apostolnak mindenre van ereje, amit az Ur tőle elvár. Ujjászületésének első órájában azt a kijelentést tette az Ur az apostolról — megmutatom neki, mennyit kell szenvednie az én nevéért. És mennyire tele volt szenvedéssel, nélkülözéssel az apostol élete! Nagyon hálás vagyok, hogy legalább egyszer megemlíti mindazt, amit el kellett viselnie. És az apostolnak volt ereje szenvedni anélkül, hogy hitében megingott volna, vagy az emberekre neheztelt volna, akik a sebeket ejtették. Hanem tudott imádkozni ellenségeiért, akár a hitetlen világból kerültek ki, akár a hívők sorában voltak fellelhetők.

Talán a te életed felé is oda van írva, anélkül, hogy eddig lúdtad vagy gondoltál volna rá — megmutatom neki, mennyit kell szenvednie az én nevéért. És ép ezért lázadottál, elégedetlenkedtél sorsoddal, nehezteltél az emberekre, akik oly mostohán bántak veled, pedig azt mind az Ur küldte határozott céllal. Hagyd fel az Ur tervével elleni harcolást és fogadd el az Ő kezéből azt az erőt, amit neked is adni akar.

Még sokkalta többre volt képes az apostol. Volt bátorsága hozzá, hogy minden támasz és segítség nélkül azzal az evangéliummal, amely a zsidók számára botránkozás és a görögök előtt bolondság volt, szembe fordulni az egész akkori világgal. Mint balgának bélyegzett ember benyomul a tudomány akkori fellegvárába, mint fogoly az akkori világhatalom trónjáiig merészkedik és az egész világ kunyjacaja közepette nem szégyel bizonyosságot tenni Krisztusról, akit egykor maga is gyűlölt. És arról az utról, amelyet az Ur világosságában megismert, nem képes őt semmiféle csel vagy csalogó igéret tetéríteni. Az apostol minden körülményben az Ur győzelmét, erejét tapasztalta és levelei telve vannak győzelmi énekekkel.

E győzelmek titka a kis sokat mondó kifejezés — „a Krisztusban”. Ez azt telenti, hogy a mi életünk is győzelmek szakadatlan láncolata lesz, ha felhagyunk saját akarásunkkal, feladjuk saját életünket, amelyben vallásos formában is csak önmagunkat kerestük és beletemetjük önmagunkat teljesen Krisztusba. Ez a teljes átadás nyitja meg a mindenre való erő forrását.

Hecker Á.

H i r e k.

Julius 24—26-ig a körzeti felügyelők együtt voltak Érden. Ezen napokat felhasználták munkánk különböző kérdéseinek megtárgyalására. Napjainkban jobban mint valaha mellőznünk kell minden látszatot és csak megvalósítható dolgokért kell fáradoznunk. Semmiesetre sem szabad tétlenül szemlélni az idő elmulását.

A szuperintendens neje kíséretében Julius közepén meglátogatta a pécsi, kaposvári és dombóvári gyülekezeteket és egyuttal megtartotta a negyedévi konferenciákat. Mindenütt nagy szeretettel fogadták őket.

A nemrég Szenttamásra, az árvaházba helyezett Horváth Veronka diakonissza testvér gyengélkedése következtében kénytelen volt visszatérni Budakeszire, ahol gondos ápolás alá vették. Reméljük, hogy gyengélkedő testvérünk mielőbb helyre áll. Kérjük ezért a jó Atyát.

Nyilak Az Ur Kezében címmel jelent meg Dr. Ecsedy Aladár új szindarabos kötete. A kötetben egy, két és három felvonásos darab van, amelynek tárgya mind a keresztyén élet területéről való. A darabok kevés díszlettel a legszerényebb keretek között is eladhatók, mert mindegyikben kevés szereplő van. A 134 oldalas könyv ára előadási joggal együtt 5 pengő. A könyv megrendelhető Dr. Ecsedy Aladár Tahitótfalu Pest vm. címen és kapható az egyházi jellegű könyvkereskedésekben.

Hálatelt szívvel jöttem haza az északi kerületben tett látogatásomról. Az Ur lelke különösen a nyiregyházi gyülekezet ifjusága között munkálkodik áldásosan és egy fiatal testvért, aki épen most tette le az érettségét kitünő eredménnyel, arra indított, hogy fiatal életét teljesen odaszentelje az Urnak és az Ő szőlőjében munkálkodjék. Azzal, hogy Julius elsejével mint segéd már munkába állhat, a nyiregyházi kerület már évek óta ránk nehezedeó súlyos kérdése talál megoldást és hálatelt szívvel akarjuk megköszönni az Urnak, hogy meghallgatta imáinkat. Hordozzuk fiatal testvérünket, aki Kósa József ottani gyülekezeti elöljáró tagunk legidősebb fia, imáinkban az Ur előtt, hogy áldja meg életét és munkáját gyülekezetünk javára és az Ő nagy neve dicsőségére.

Bibliahét A Magyar Biblia Társulat a Brit és Külföldi Biblia Társulattal együtt a konfirmálók olcsó Bibliával való ellátása céljából bibliahetet rendezett. E héten — minden Biblia után, mint a konfirmálók részére vettek, a két Társulat 40 százalék engedményt adott. A

Magyar Biblia Társulat kimutatása szerint a bibliahét keretében 12.031 drb. Bibliát (3675 teljes Bibliát, 3471 Ujtestámentomot és 4885 Ujtestámentomot Zsoltárokkal) vásárolt 336 egyházközség, (58 ev. 278 ref.) 13,120'36 P. értékben. A Magyar Biblia Társulat 2,220 P.-vel járult hozzá s tette lehetővé, hogy szegény gyülekezetek kis konfirmálói is örvendezve szívükre szoríthassák az irott Igét.

S Z E R K E S Z T Ő I R O V A T

A felelősség érzete sokakban igen kevésé van kifejlődve. Az ilyenek mintegy páholyból szemlélik mások harcát és munkáját. Még jó, ha nem kísérik rosszakaratu, hideg birálattal. Napjaink nagysága éppen abban rejlik, hogy minden egyes ember erejét igénybe akarja venni. Tehát senki sem vonhatja ki magát a közszolgálat alól. Ha mégis akad ilyen, úgy azt mint súlyos bűnöst kiközösítik és semmiesetre sem számíthat az ilyen arra, hogy valamely szerep jut számára az új idők elérézésekor. Ha tehát nem akarunk lemaradni, itt az ideje, hogy kivegyük részünket a küzdelemből, szenvedésből, nélkülözésből. Aki a mai időkből akar magának tőkét kovácsolni, minden mindeki megvetését érdemli ki.

Tehát ki-ki foglalja el a maga helyét és ne legyünk ölbetett kézzel szemlélői a kemény harcnak. Vállaljuk a munkát és vállaljuk a felelősséget, ki-ki azon a helyen, ahol elhivatást érez. Vannak, akik anyagilag könnyitenek a helyzeten több munkavállalása által. Ez is követendő példa. De mindenki tegyen valamit, amiért vállalni is akarja a felelősséget. Jelen-téseket szívesen fogadunk és azokat szívesen közöljük lapunkban. Dolgozzunk úgy, hogy az munkatársainkra is buzdítólag hasson.

O l v a s d é s t e r j e s z d

a „Békeharang“-ot!

Kiadja: Keresztyén Könyvesház korl. fel.
Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

Felelős kiadó és szerkesztő:
Tessényi János, Budakeszi, Fő-u. 5.

Nyomatott: Kultura könyvnyomdában, Kaposvár.
Nyomdáért felel: Henczer István.